

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش تاب آوری بر توانمندی روانشناختی پرستاران بخش های مراقبت ویژه

محل انتشار:

نشریه پرستاری ایران، دوره 33، شماره 123 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زینب هزاوه - *Sina Hospital, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

مرجان مردانی حموله - *Nursing Care Research Center, Department of Psychiatric Nursing, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

نعیمه سیدفاطمی - *Nursing Care Research Center, Department of Psychiatric Nursing, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran (Corresponding author) Tel: ۰۲۱۴۳۶۵۱۷۲۲ Email: seyedfatemi.n@iums.ac.ir*

شیمای حقانی - *Biostatistics, Nursing Care Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پرستاران، مراقبت ویژه در مقایسه با سایرین با تنش های شغلی، روانی و فیزیکی بیش تری مواجه هستند و بیم آن می رود که توانمندی روانشناختی آنان به مخاطره افتد. این در حالی است که برخورداری از توانمندی روان شناختی برای پرستاران باعث افزایش اعتماد و تعهد سازمانی شده و نهایتاً اثربخشی سازمان و کاهش تنش شغلی را برای پرستاران به ارمغان می آورد. در این میان، یکی از عواملی که با توانمندی روانشناختی پرستاران ارتباط دارد، تاب آوری است. هدف این مطالعه، تعیین تاثیر آموزش تاب آوری بر توانمندی روانشناختی پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه بود. روش بررسی: در این مطالعه نیمه تجربی، ۹۶ نفر از پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در نیمه اول سال ۱۳۹۸ به روش نمونه گیری در دسترس، شرکت نمودند. پرستاران به شیوه غیرتصادفی در دو گروه آزمون و کنترل قرار گرفتند. اطلاعات با استفاده از ابزار توانمندی روانشناختی گردآوری شد. برنامه آموزشی در خصوص تاب آوری توسط پژوهشگر تهیه شد. این برنامه طی کارگاه دو روزه، هر روز چهار ساعت برای گروه آزمون برگزار گردید. در هر جلسه، ارائه محتوا به شیوه سخنرانی همراه با پرسش و پاسخ، بحث گروهی و پخش اسلاید برای پرستاران بود. به پرستاران تمریناتی برای ارتقای تاب آوری داده می شد و بازخوردهای آنان در طول هر جلسه ارزیابی می شد. گروه کنترل برنامه ای دریافت نکردند. یک ماه پس از اتمام مداخله، از هر دو گروه پس آزمون گرفته شد. داده ها با استفاده از آزمون های کای دو، دقیق فیشر، تی مستقل، تی زوجی، و تحلیل کوواریانس تحت نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: در مرحله پیش آزمون بین نمرات توانمندی روانشناختی و تمام ابعاد آن به غیر از بعد معنی داری اختلاف معنی داری وجود داشت ($P < 0.05$). در مرحله پس آزمون پس از کنترل اثر مخدوشگر، نمرات توانمندی روانشناختی و ابعاد آن در گروه آزمون به صورت معنی داری از گروه کنترل بیش تر بود ($P < 0.001$). در گروه آزمون نمرات بعد از آزمون به صورت معنی داری بیش تر از قبل از آن بود ($P < 0.001$) در صورتی که در گروه کنترل نمرات به صورت معنی داری کاهش یافته بود ($P < 0.001$). هم چنین، تغییرات نمرات توانمندی روان شناختی و ابعاد آن در گروه آزمون به صورت معنی داری از گروه کنترل بیش تر بود ($P < 0.001$). نتیجه گیری کلی: نتایج مطالعه حاضر بیان داشت که آموزش تاب آوری منجر به بهبود توانمندی روانشناختی پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه می شود. بنابراین، کاربرد برنامه های آموزشی با مضمون تاب آوری که ضمن کم هزینه بودن، در دسترس و با قابلیت اجرایی بالا نیز هستند به منظور ارتقای توانمندی روانشناختی کارکنان پرستاری به طور کلی و به طور خاص، پرستاران شاغل در بخش های مراقبت ویژه، باید مدنظر مدیران پرستاری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

,Training, Resilience, Psychological Empowerment, Nurse, Intensive Care Unit

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1679812>

